

3237 2den Del af Finanslovs. f. Finanssaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872.

3238

en ny Feltflaſke iſtedetfor en bortbleven eller af en Gjenſtand til en Værdi til 12 Cl. ſkulde være nødvendigt at expedere ikke mindre end 15 Skrivelſer, og det bliver dog nok nødvendigt, for at vedkommende Afdeling nu kan komme i Beſiddelse af en ny Feltflaſke iſtedetfor en bortbleven. Jeg kan ſaaledes ikke for mit Vedkommende tilraade det høie Thing at gaa ind paa de forhøiede Slidsatter, naar Virkningen deraf alene ſkal være, at Munderingsdepotet ſaar et ſtørre aarligt Beløb at diſponere over, og jeg kan ſaa meget mindre gjøre dette, ſom det af den foreliggende Betænkning fra Statsrevisionen over Statsregnskabet for Aaret 1868—69 ſynes at fremgaa, at det har Banſtelighed for Munderingsdepotet at give nærmere Forklaring over hele den Arbejdsvirkſomhed, ſom her udfoldes. Jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærkſomhed paa en Uttring af Statsrevisionen, ſom findes i den nævnte Betænkning Pag. 172—73, og hvoraf det fremgaa, at da Statsrevisionen i Anledning af Statsregnskabet for 1868—69 begjærede Oplyſning fra Munderingsdepotet, ikke blot om Beholdningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og ved dets Slutning, men ogſaa om, hvorledes Forandringen i Beholdningernes Værdi er fremkommen, var Munderingsdepotet ikke iſtand til at ſvare Statsrevisionen Andet end, at — ſom det hedder — Munderingsdepotets Bøger føres i den ſtorſte Detail efter Reglerne for det dobbelte italieniſke Bogholderi. Det forekommer mig, at naar det har ſaadanne Banſteligheder for Munderingsdepotet at gjøre Rede og Rigtighed ligeoverfor Statsrevisionen for Beløb af flere 100,000 Rds Størrelſe om Aaret, maa det have dobbelt Betænktheden at ſtride til en Forøgelse af de Midler, ſom ſtilles til dets Diſpoſition. — Da jeg har Ordet, tør jeg maatte gjøre et Par Bemærkninger ved et Vædringsforſlag, ſom jeg tilligemed et æret Medlem (Dineſen) har ſtillet under Nr. 34. Jeg maa bemærke, at dette Vædringsforſlag, ſom jeg ſom ſagt har ſluttet mig

til, for mit Vedkommende ſtaar i Forbindelſe med min Stilling til Vædringsforſlaget under Nr. 33, idet jeg nemlig er med til at indſtille til Thinget kun at bevilge til Søforterne 5 pantſerbrydende Kanoner, medens jeg derimod vil anbefale Thinget at anvende omtrent den ſamme Sum i 2 Aar til Anſkaffelſen af 5,000 Remingtonrifler og det fornødne Materiale til yderligere at fremme Forarbejdelsen af dette Vaaben her i Landet. Naar jeg ſer hen til Størrelſen af de Udgifter, ſom ogſaa paa det foreliggende Budget ere kalkulerede at ville medgaa til vort Forsvarsvæſen i det Hele, og ſom beløber ſig til mellem 6 og 7 Millioner, kan jeg kun ſige, at jeg finder, at det er overmaade ſtort, og jeg kunde ønske, ligesom jeg haaber, at man ad Aare vil kunne komme til en Redſættelſe af dette Beløb, men ligesaa beſtemt er jeg ogſaa af den Mening, at Tidspunktet, hvor man kunde ſtride til Redſættelſe, ikke er kommet for Tiden. Jeg tror, at det er aldeles nødvendigt, at vi taar gaa ſaa vidt, ſom det er muligt, i vor Bevilling til Forsvarsvæſenet, og jeg vilde ikke være med til at anbefale nogen virkelig Indſtrænkning af det, ſom af Regjeringen er forlangt hertil. Paa den anden Side vil jeg ogſaa nødig gaa ud over det ſædvanlige Beløb paa det ordinære Budget, idet jeg har den Fortroſtning, at, hvis extraordinære Tilfælde ſkulde indtræffe — hvad jo let kan hænde — vi da altid ville have en Regjering, der ikke ſavner Driftighed til at tage Anſvaret paa ſig for at ſætte os iſtand til at værgе os. Det er min Overbeviſning — jeg vilde ønske, at jeg kunde ſaa Aret dert, men det er min Overbeviſning — at den Tid ikke for os er ſaa overmaade fjern, da vi igjen maa komme til at gribe til Vaaben, ikke for at opnaa vor Ret — thi det er et Ord, ſom ikke mere findes i de europæiſke Ordboøger — men ligefrem for at forsvare de Stumper, ſom man i den almindelige Plyndring har ladet os beholde. Det er min fulde Overbeviſning, og det ſtaar